

La masă cu un heruvim

Lorena Craia

Ades privirea noi ferim
Și când murim, și când iubim.

Rămâne colbul scuturat,
Ca pe morminte-n țintirim.

Deși-nvățăm, de mici copii,
În suflet, gingaș, să privim,

Cu fiecare pas călcat
Săpăm un șanț, ce nu dorim

Să țină, poate,-n matca sa,
Tot ce-am uitat cândva să fim.

Nu cred că timpul știe calea
De-a ne întoarce, dar fugim

Înspre minutele în care
Dorim, iubim și-apoi murim.

Pe Steaua Nordului jucăm
Busola-n care poposim

Și într-un orizont de fum
Pe noi, apoi, ne regăsim,

Dar poate este prea târziu
La masă cu un heruvim.

8 septembrie - 17 octombrie 2016, Constanța